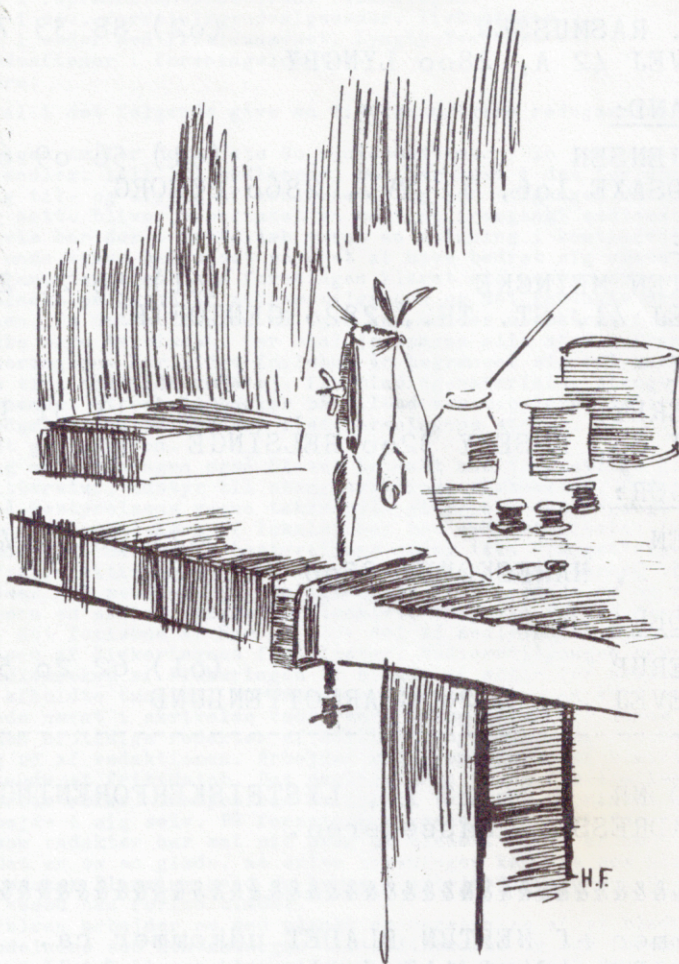

NEPTUN BLADET

V
i
n
t
e
r

S
y
s
l
e
r

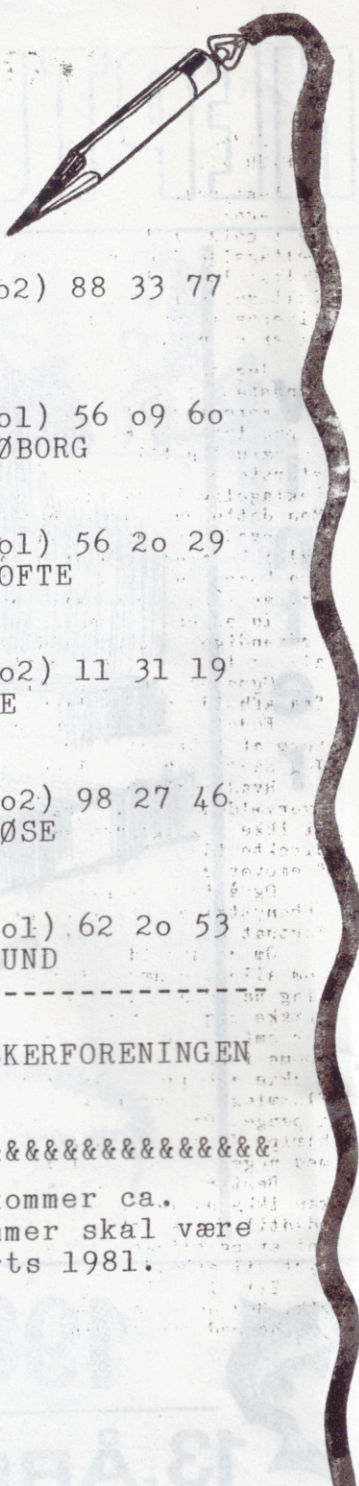
1981

LYSTFISKER-
FORENINGEN
„NEPTUN“,
LYNGBY-TAARBÆK

13. ÅRGANG NR. 1

ADRESSELISTE

FORMAND:

JØRGEN O. RASMUSSEN
DANMARKSVEJ 42 A, 2800 LYNGBY

(02) 88 33 77

NÆSTFORMAND:

JOHN S. JENSEN
HØJE GLADSAXE 106, 1, TV., 2860 SØBORG

(01) 56 09 60

KASSERER:

TAGE MORTEN MEINCKE
ELLEBÆKVEJ 41, ST. TH., 2820 GENTOFTE

(01) 56 20 29

SEKRETER:

JENS ØSTERBY
PRÆSTEVEJ 60, HUSEBY 3200 HELSINGE

(02) 11 31 19

TURARRANGØR:

ULF HANSEN
KLØVERVEJ 2, HARESKOVBY 3500 VÆRLØSE

(02) 98 27 46

JUNIORLEDER:

HANS HAGERUP
MAGLEMOSEVEJ 20, 2920 CHARLOTTENLUND

(01) 62 20 53

GIROKONTO NR. 3 06 27 16, LYSTFISKERFORENINGEN
NEPTUN. ADRESSE: Kassereren.

~~~~~

Næste nummer af NEPTUN BLADET udkommer ca.
1. april 1981. Stof til dette nummer skal være
redaktionen i hænde senest 9. marts 1981.

REDAKTION: JØRGEN O. RASMUSSEN
DANMARKSVEJ 42 A, 2800 LYNGBY.

Formandsberetn.

3

Siden sidste ordinære generalforsamling har der i Lystfiskeforeningen NEPTUN været følgende aktiviteter:

- 6 bestyrelsesmøder.
- Deltagelse i generalforsamling, DSF kreds 6.
- Deltagelse i div. formandsmøder, DSF kreds 6.
- Deltagelse i repræsentantskabsmøde, Fiskeringen.
- Deltagelse i div. forretningsudvalgsmøder, Fiskeringen.
- Deltagelse i møder med Fritidsnævnet, Lyngby-Taarbæk.
- Diverse mødeaftener i foreningslokalet.
- Diverse ture.

Jeg skal i det følgende give en lidt grundigere redegørelse for foreningens status:

Foreningen tæller dags dato 90 seniormedlemmer, 40 juniormedlemmer, 1 passivt medlem, ialt 131 medlemmer. Der har også i det forløbne år været en naturlig til- og afgang af medlemmer. Dog har tilgangen været så langt den største og netto bliver resultatet en markant fremgang i medlemstal. Beklageligvis har der i årets løb været en stigning i kontingentrestancerne. Men dette onde synes her sidst på året at have bedret sig væsentlig.

Hvad økonomien angår har foreningen klaret sig gennem spare- og krisetider og vel ikke mindst på grund af medlemstilgangen og det kontante drifttilskud fra kommunen. Om dette tilskud så også kan holdes ubeskåret i det kommende år, er måske mere tvivlsomt. Der skal jo spares alle steder fremover.

Investeringerne har i det forløbne år begrænset sig til anskaffelse af nødvendige ting som lidt værktøj, fluebindingsmateriale, stangbygningsmateriale og lignende. Et enkelt bogkøb på tilbud har suppleret litteraturen op. Også udsætningsarbejdet har fået foreningens støtte, bl. a. via overskud fra afholdt grejauktion.

Endelig er foreningen også blevet betænkt med forskellige gaveartikler i form af litteratur, udstyr til stangbevikling, støbemetal, forme og andet. Jeg skal på bestyrelsens vegne takke alle giverne endnu engang.

Hvad angår benyttelsen af lokalet her har mødeaktiviteten ikke været overvældende god. Måske har bestyrelsens oplæg ikke "fånet" rigtigt? Måske er der ikke dygtige/aktive nok? Vi savner i høj grad kommentarer, kritik eller direkte ideer fra medlemmerne. Mulighederne er til stede nu og vi vil da fremover gøre en aktiv reklame for lokalets brug via NEPTUN-bladet.

Også i det forløbne år har en stor del af medlemsaktiviteten ligget i afbenyttelsen af Fiskerikens faciliteter. Medlemstilgangen bekræfter dette. Fortsat medlemsskab af Fiskeringen er stadig et aktiv for medlemmerne.

Om de afholdte ture vil turarrangøren senere give en kort orientering. Som allerede nævnt i skrivelse vedrørende indkaldelse til denne generalforsamling har den hidtidige redaktør af NEPTUN-bladet Flemming Jacobsen måttet række sig ud af redaktionen. Arbejdet med opfølgningen af bladet var blevet for omfattende og fritidsjob. Det daglige arbejde og familielivet måtte altså komme i første række. Bestyrelsen er ikke i tvivl om at bladet er et stort stykke arbejde i sig selv. På foreningens vegne takker vi for alle de år, Flemming som redaktør har sat sit præg på bladet. Dette er umuligt at gøre op i penge. Det er os en glæde, at selve trykningen kan ske som hidtil ved hans hjælp. Vi ønsker Flemming held og lykke i arbejdet fremover. Vi ved det var med nogen vemod han forlod bladet.

Bestyrelsen arbejder nu med planer om oprettelse af et bladudvalg. Bladet kan ikke udelades som kontaktorgan til medlemmerne og som foreningens "ansigt" dadtil. En del stof ligger klar allerede. Men vi kan godt bruge mere. HUSK: Det er og bliver medlemmernes blad! Skulle der endelig være medlemmer med lyst til arbejdet i et bladudvalg, hører bestyrelsen gerne fra jer snarest.

Til slut vil jeg takke den samlede bestyrelse for samarbejdet i året som gik. Med de bedste ønsker om en fortsat positiv udvikling i foreningen slutter jeg hermed min beretning.

Jørgen O. Rasmussen

Formand/NEPTUN.

Lystfiskerforeningen NEPTUN.

Regnskab 1979/1980.

Beholdning pr. 1/10-1979:

8.266,38 kr

Indtægter

Salg af emblemer	180,00 kr	
Salg af stofmærker US 1976	525,00 kr	
Salg af nøgler FR 1970	200,00 kr	
Salg af stofmærker NEPTUN	195,00 kr	
Driftstilskud, Lyngby-Taarbæk kommune	4.400,00 kr	
Renter sparekassebog	167,56 kr	
Renter girokonto	145,73 kr	
Kontingenter NEPTUN	19.732,00 kr	25.545,29 kr

33.811,67 kr

Udgifter

Generalforsamling 1979	155,50 kr	
Slutporto FR 1970-blad	758,50 kr	
Juleafslutning	41,35 kr	
Emblemer fremstillet	1.022,15 kr	
NEPTUN-blad, materialeindkøb	90,20 kr	
NEPTUN-blad, tryk	205,00 kr	
Telefongodtgørelse	360,00 kr	
Gave til redaktøren NEPTUN-bladet	194,00 kr	
Underskud på havture	800,00 kr	
Værktøj indkøbt	1.222,80 kr	
Indkøb af FR-nøgler	401,00 kr	
Kontingent Danmarks Sportsfiskerforbund	1.728,00 kr	
Medlemsskab af EFSA	111,00 kr	
Abonnement på Fiskejournalen	99,00 kr	
Sluttafregning Danmarks Sportsfiskerforbund	225,00 kr	
Porto ialt	910,70 kr	
Kuverter ialt	171,85 kr	
Bogindkøb + indbinding Sportsfiskeren	1.311,90 kr	
For meget kontingent opkrævet	22,00 kr	
Indkøbt materiale til stangbygning	837,75 kr	
En flaske snaps for metalstøbeforme	79,10 kr	
Fluekroge indkøbt	45,50 kr	
Gasudstyr indkøbt	850,54 kr	
Blomster til Skat Madsens bisættelse	60,00 kr	
En knagerække til lokalet	22,20 kr	
To fortøring ved repr.møde FR 1970	8,00 kr	
Kontingent til FR 1970	8.956,25 kr	
Bladet Sportsfiskeren	5.460,00 kr	
600 stk. girokort trykt	311,45 kr	26.460,74 kr

7.350,93 kr

732,69 kr

Kontingentrestancer

8.083,62 kr

Sparekassebog pr. 1/10-1980
 Girokonto pr. 2/10-1980
 Kasse kontant pr. 30/9-1980

2.583,14 kr
 5.177,48 kr
 323,00 kr

8.083,62 kr

POKALER VEDR.

Til oplysning for de nye medlemmer (og de gamle som skulle have glemt det) bringes her en kort oversigt over de pokaler, der kan dystes om i vor forening:

TORSKEPOKALEN (evigt vandrende).

POKAL FOR EDELFIKSK (ejendom ved tre andele).

POKAL FOR GEDDE, ABORRE, SANDART (evigt vandrende).

POKAL FOR MEDEFISK (nystiftet, evigt vandrende).

Pokalåret følger vort regnskabsår, 1/10-30/9.

Der vil blive bragt en grundig omtale af alle pokaler i næste nummer af bladet med pointsystem m. m. Men lad os bare få nogle fangstrapporter så husk en form for dokumentation!

Bestyrelsen.

POKALÅRET 1980 er sluttet med følgende resultater:

FERSKVANDSPOKALEN:

SANDART 6,3 kg fanget d. 5/6-80 af Per B. Larsen.

POKAL FOR EDELFIKSK:

HAVØRRED 1,0 kg fanget d. 27/10-79 af Dennis Hansen.

TORSKEPOKALEN:

TORSK 18,5 kg fanget d. 17/2-80 af Jan Wolf.

ERINDRINGSPOKALEN:

TORSK 20,2 kg fanget af Gunnar Graf.

"TELØKKE"

**VI BYDER
VELKOMMEN TIL**

SENIORER

Per Møller
Erik Berglund
Søren Timann Hansen
Tom Høeg Nissen
Peter Damborg
Jørgen Jørgensen
Kurt Berendsen
Henrik Bahrenscheer
Michael Vegh

JUNIORER

Allan Larsen
Jørgen Rheinländer
Allan Kruse
Kenny Berglund
Lars Bach Pedersen

~~~~~

STOFMÆRKER — EMBLEMER

Der er endnu lager af foreningsbomærket som stofmærke og emblem. Prisen er stadig beskedne 15 kr pr.stk. Bestilling hos kasserer og formand.

~~~~~

Et hjertesuk

Medlemmerne opfordres hermed til at meddele kassereren evt. adresseændringer så snart sådanne måtte forekomme. Et ukorrekt medlemskartotek giver os kun problemer med udsendelse af girokort og blad. Altså i egen interesse: Meld flytning til kasserer.

~~~~~

Breve fra Læserne...

7

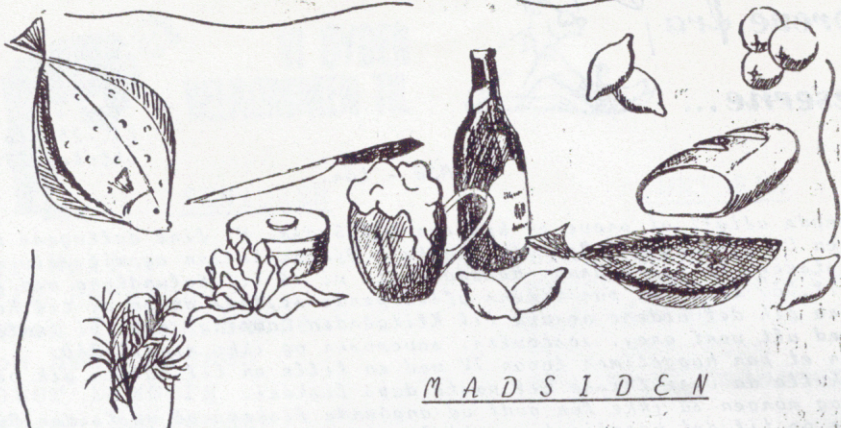
24.-25.-26.
oktober 1980.

SAMSO - tur.

Vi havde aftalt at prøve en kysttur til Samsø. Vi fire deltagere var: Jørgen O. Rasmussen - Morten Meincke - Bjarne Larsen og mig selv incl. Modestedet var hos Bjarne. Herfra kørte vi så til Kalundborg med færgen kl. 18.50. Efter et par timers afslappende sejlads ankom vi til Kolby Kås. Herfra gik det videre nordpå til Klitgården Camping, hvor vi indlogerede os med alt uøst grej, søstøvler, soveposer og ikke mindst MAD. Efter et par hyggelimer foran TV med en lille en til halsen gik vi til ro. Vi skulle da være friske til næste dags fiskeri.

Lørdag morgen så ikke for godt ud angående fiskeri på vestsiden. Men vi kørte op til det nordligste punkt Issehoved for at forsøge lykken her. Det viste sig snart, at der var fisk at hente her trods dønninger. Bjarne var heldig. Han fik en af de "blanke" i første kast, vægt 0,850 kg. Fanget på den gode prøvede Tynske kystwobler. Det var iøvrigt Bjarnes første blanke herhjemme. Så tillykke med den. Men ellers var det torsk den stod på. Senere på dagen kørte vi til Langø for at grave sandorm. Det blev da til nogle få stykker efter megen graven og vasken. Grunden var, at der simpelt hen var presset for meget vand ind i Stavns Fjord. Men tilbage til fiskeriet. Da vi ikke fik de sandorm vi så bestemt regnede med, kørte en smuttur ned i Langø havn for om muligt at køle nogle. Men hvad fik vi dog at se? Fra en fiskekutter ved kajen læssede de gud-hjælpe mig den ene store ørred efter den anden i kassen. Det var lige før man ikke havde mere lyst til fiskeri den dag. Det viste sig nu ved en samtale at disse ørred stammede fra et havdambrug et sted derude. Efter rådslagning besluttede vi at køre til et sted der hedder Kolsøre Hage. Her var der også masser af torsk, så vi fiskede her til det blev ørkt. Så gik turen hjem til campingpladsen, hvor menuen stod på engelske bøffer og rødvin. Begge dele stod på Bjarnes regning. Bøfferne havde han haft med hjemmefra så jeg kunne ikke dy mig for at drille Bjarne med at han havde haft en aftale med NEPTUN om den ørred. For jeg tror, han slog den oven i hovedet med kystwobleren så den blev arrig og led på kroen. Sidste dag søndag tog vi igen op til Issehoved for at prøve lykken igen. Nu var vejret lige modsat af igår. Hvor det før var blæst og dønninger var der nu så at sige havblik. Det endte med at Jørgen fik et par pære torsk og Bjarne en enkelt. Klokken var blevet så mange, så det var tid til at tage tilbage og pakke. Så det blev desværre ikke til mere denne gang. Et sidste råd til dem, som vil forsøge sig derovre: Husk at få opvaskemiddel og viskestykker med på turen. Selve turen kostede 136,50 kr pr. deltager med alt incl. plus en tak til Jørgen som lagde bil til.

Poul T. Nielsen.

M A D S I D E N

Januar er og bliver den store måned for torsk. Men hvorfor kun servere den som kogt torsk?

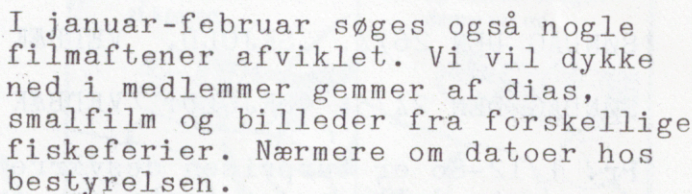
Prøv f. eks.

TORSK I FAD MED FLØDE+KRYDERI

Torsken udskæres i fileter og deles i passende stykker. I gryde smeltes rigeligt med margarine og 4-5 skårne tomater kommes sammen med et par hakkede løg, salt, peber, nogle stilke persille, 1 laurbærblad samt 1 fed hvidløg. Det hele koges til det bliver jævnt og sies så. Fiskestykkerne anbringes i et smurt fad (ildfast), drysses med salt og peber. 1 dl fløde hældes over samt den siede krydderblanding. Smørklatter anbringes rundt om. Fadet stilles med låg eller folie over i varm ovn ca. 20 min. Så fjernes låget og fadet står endnu 10 min. Til retten serveres kogte kartofle eller flütes.

Velbekomme !

[illegible][illegible]

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a continuous pattern of stylized, symmetrical scrollwork or floral motifs.

[illegible]

obs bladudvalg obs
Søges

TURPROGRAM

HAVTURE, 1. HALVÅR 1981.

=====

SØNDAG DEN 11/1. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

SØNDAG DEN 25/1. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

SØNDAG DEN 22/2. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

SØNDAG DEN 22/3. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

SØNDAG DEN 26/4. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

SØNDAG DEN 24/5. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00-12.00

Pr. 1/12-80 er turprisen desværre steget til 70 kr
pr. seniordeltager og 60 kr pr. juniordeltager.

Tilmelding sker til ULF HANSEN, tlf. (02) 98 27 46
senest 8 dage før hver tur. Tilmelding er økonomisk
bindende (sygdom og lignende dog undtaget).

ULF

DE SMÅ FIDUSER

11

Fiskekrog i fingeren . . .

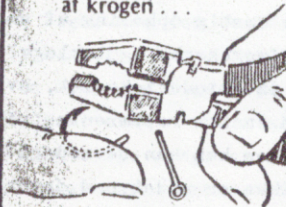
Den skal skubbes
helt igennem . . .

. . . sådan her,

og så bider man øjet
af krogen . . .

. . . og trækker krogen
denne vej ud

© Lasse Hessel - Copenhagen

Man kan ikke fjerne en fiskekrog fra en finger ved at trække den samme vej ud, som den kom ind, fordi der er modhage på krogen.

VÆRD AT VIDE

Fiskene navigerer ved hjælp af polariseret lys . . .

Howan en fisk eller en fiskesti-
me kan holde ret kurs under vandet,
er et spørgsmål, der gennem mange
år har plaget fiskeribiologer. Nu
mener en zoolog ved Yale-universite-
tet imidlertid, at det skyldes, at fi-
skenes øjne er i stand til at orien-
tere sig efter det polariserede lys,
som fra overfladen trænger ned i
vandet. Fiskenes øjne virker med
andre ord som et moderne polarflys
automatiske pilot.

Hvorfor IKKE MEDE?

Fagidiotien hænger!! Det er en yderst beklagelig konstatering, men selvom både Danmarks Sportsfiskerforbund og foreningerne lokalt har gjort et stort arbejde for at propagandere for og udbrede denne nye og alligevel så gamle fiskeform, har vi stadig i Neptun en større samling gedde-, sandart- og havfiskere, som anser medefiskeriet for en simpel gang ormebadning og som aldrig ville drømme om at fange fisk uden tænder, og så er de endda slimedede, uf! De hyppigst fremsatte argumenter er, at det er for let, og at de krogede fisk ikke fighter godt nok. Vås! Hvis man som antimerer sætter alt medefiskeri lig kunsten at foretage en hastig ophaling af småskaller i agnstørrelsen, er man grueligt galt afmarcheret og beklageligt uvidende. Tilsvarende kan mederen se ned på spindefiskeriet, hvis han bruger tusindbrødre-aborrefiskeriet som eneste repræsentant for denne i øvrigt udmærkede fiskemetode. Ligeledes kan han se ned på fluefiskeriet, idet han jo kan påstå, at det ikke er andet end dambrugsfiskeri, og dermed optræder han præcis lige så idiotisk som antimererne. Hvis nu alle de negativt indstillede spindefiskere gav sig tid til at fange et par sunder af pæn størrelse, ville de hurtigt skifte mening om medefiskeriet, og kan det lade sig gøre at fange en stor karpe er der en stor chance for at ende som uheldelig medefisker.

De i spindefiskeriet liggende sværhedsmomenter genfindes alle i sunderfiskeriet, og flere til.

Spindefiskeren må kunne kaste langt og præcist, og det samme kræves naturligvis af medefiskeren, og dertil er der kun at sige, at sidstnævnte skal være lidt skrapere for at kunne kaste præcist, da hans kastevægt bestående af flåd, splithagl og agn sidder fordelt over flere meter line og dermed giver både meget større luftmodstand i kastet og et meget mere spredt nedslag end spindefiskerens blink, der jo sidder koncentreret i enden af linen.

Spindefiskeren skal finde den rette dybde og den rette indspindingshastighed, men da dybden ene og alene er afhængig af hastigheden, er det kun den, der skal findes. Medefiskeren spinder jo ikke ind for at lokke fisken til hug, kun for at få sit flåd ind til et nyt kast, men dybden skal trods alt findes, og det gøres enkelt ved at skubbe sit flåd op/ned ad linen. Det at fiske i den rette dybde synes jeg har sin største betydning ved medefiskeriet, hvor det som regel er sværere at

at få fisken til at bevæge sig for at tage den tilbudte agn end ved f.eks. aborrefiskeriet, hvor selv pæne fisk gladeligt svømmer helt op til overfladen for at guffe en lille 2-grams spinder i sig.

Når så endelig ens agn er blevet hældt ud i hovedet på den intet ondt anende fisk, skulle den jo også gerne hugge, og her optræder vel den største forskel mellem mede- og spindefiskeri i praksis. Spindefiskeren benytter sig særdeles ofte af den biologiske kendsgerning, at rovfiskene kan provokeres til at hugge. F.eks. ophører laksen fra naturens hånd med at være sulten ved opgangen i ferskvand, men at det alligevel kan lade sig gøre at fange den må tilskrives hugreflekset, som fortæller den, at noget, der ligner dens saltvandsføde, skal ædes. Heller ikke gedden i legetiden er synderlig sulten, men ligeledes den kan man fange. Det ville i det hele taget være synd at påstå, at den roterende spinder ligner en fisk, men den besidder altså den nyttige evne til at udløse rovfiskenes hugrefleks. Derimod har jeg lidt svært ved at forestille mig, at en orm, som ligger på bunden og ser særdeles anonym ud, skulle kunne irritere en suder så voldsomt, at reflekset træder i aktion. Ufattelig mange gange er jeg blevet udsat for en velvoksen suder, som selvom agnen blev præsenteret 5cm fra dens snude, pure har afvist den. Havde det så været en gedde eller en aborre ville den med 99% chance have overfaldet agnen. Medefiskeren kan altså kun friste fisken på linie med de naturligt forekommende fødeemner og appellere til dens sult, og er den ikke sulten, er der bare ikke noget at gøre ved det. Det er nok en meget naturlig konsekvens af bevægeligheden af de naturlige byttedyr/(planter), idet de småfisk gedderne og de andre rovfisk lever af sjældent er i hvile, hvorimod de insekter og krebsdyr, der udgør suderens naturlige føde ligger godt og grundigt gemt i dynd og grøde. Allerværst bliver det med de store rudskaller og karusser, der har en hel del af spisekortet fyldt op med vegetabiliske saager, og ofte undgår alle større fødeemner. Medefiskeren skal altså ikke altid søge at få sin agn til at imitere de naturlige emner, men skal sørge for at præsentere sin agn således, at fisken fatter interesse for den, hvorefter den så kan tage stilling til, om den nu også er spiselig, eller om den hellere vil have den myggelarve, der ligger og røder rundt lige ved siden af. I de vande, hvor jeg har taget de største sudere, karusser, skaller eller karper er der heller ikke den samme fødekønkurrence, som kan få aborrer og gedder til at hugge på hvad som helst. Det er endda lykkedes for mig at fange nogle gedder på så deciderede medeagn som meldej, orm og maddiker. Når jeg skriver,

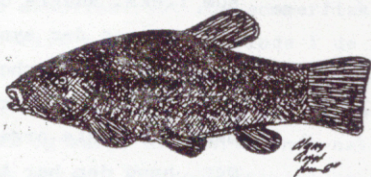
at der ingen fødek konkurrence er blandt medefiskene, er det naturligvis en sandhed med modifikation. Blandt de uundgåelige tusindbrødrebestande af skaller er konkurrencen hårdere end andre steder, men da hverken suder, karpe eller karusse har samme spisekort som skallestimerne, får det ikke så stor betydning. Fiskeriet efter disse arter bliver altså en sag mellem fiskens sult, agnens appetitlighed og præsentationen af den. Og er man endelig så heldig, at alle betingelser er opfyldt, tager det ofte en lang tid inden fisken finder frem til ens agn, en hård belastning for uheldige tålmodige sjæle.

Er det så endelig lykkedes for den ihærdige medefisker at bække/provokere fisken til hug, er det naturligvis en fordel at vide, at der sker noget. Hverken registreringen af hugget eller tidspunktet for tilslaget volder spindefiskeren kvaler, hvorimod mederen ingenlunde har det for let. Geddehugget viser sig som et brat stop af indspindingen, og tilslaget følger refleksmæssigt efter, og det er der ingen ben i. Suderhugget er, ofte særdeles forsigtigt og svært at se - måske går flåddet 1 mm ned/op, måske begynder det at vandre langsomt eller måske begynder det at hoppe svagt, og at se noget sådant på 25 m afstand er aldeles ingen sag for nærsynede nybegyndere. Da det ofte tager sin tid for en pæn fisk at få agnen ind i er det ofte en god ide at vente lidt med tilslaget - hvor længe? Godt spørgsmål. Næppe to medere er 100% enige om tidspunktet for det, men en god hovedregel er, at jo større fisken er, jo mere forsigtigt er hugget, og jo længere tid bør der ventes. Det kræver så bare, at man kan læse af flåddets bevægelser, hvilken fisk, der er tale om. De ofte irriterende tusindbrødre af skalle og aborre tager som regel agnen kvikt og hurtigt, tilslag med det samme, er der derimod tale om et forsigtigt hug, må der gerne ventes med tilslaget (med risiko for at fisken spytter agnen ud igen).

Hvad fighten angår kan det siges, at de store karusser ingenlunde udmærker sig på nogen måde. Ganske anderledes forholder det sig med suder

og karpe, da de faktisk hører til de bedste kæmpere, vi overhovedet kan få fat i i de danske vande. Med fare for at blive modsagt at Meincke & co. vil jeg vove den påstand, at en suder i god foderstand fuldtud kan måle sig med den grønlandske fjeldørred i kampvilje. Det er forståeligt, at laksefiskene må være hurtige og stærke for at kæmpe sig op mod en strid strøm, og det er da også til at fatte, at hornfisken må kunne yde en god præstation for at fange de hurtige tobiser, men hvorfor i alverden er to så fredeligt indstillede arter som suder og karpe fra naturens side blevet udstyret med et par smømmeredskaber, der siger spar-to til alt andet? Det skal jeg ikke kunne sige, det kan jeg kun glæde mig over. Har man en tidlig morgen set en stor suder dovent daske afsted langs bredden, har man svært ved at tænke sig, at dette så sløve kreatur pludselig kan eksplodere i et brag af en fight, men kroges den, viser den fuldtud de lange seje udløb, der er så karakteristiske for både karpe og suder kombineret med en lige så karakteristisk evne til at filtrere sig selv og den efterfølgende line ind i siv, åkander, svaner etc. etc. Selv en mellemstor suder på et kg's penge slås væsentlig bedre for friheden end en meget større gedde. Det ville være en skam at påstå, at gedden ligefrem er særlig konditionsstærk, den er trods alt kun bygget til et enkelt hidsigt udfald mod sit sagesløse bytte, og torsken kæmper som en sæk kartofler.

Næh, fightere det er suder og karpe, og karpens max.vægt ligger endda på den gode side af de 20 kg. Suderen er godt nok mindre, men alligevel stor nok.

Skulle det nu mod forventning være lykkedes for mig at inspirere et par med-neptunere til at forsøge sig med andet medefiskeri end agnskallefiskeri, er det ikke helt af vejen med nogle fiduser.

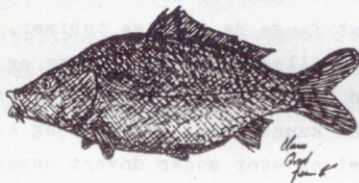
Da det i næsten hvilken som helst velskreven biologibog er muligt at læse noget om karpe, suder og karusse d.v.s. størrelse, udseende, udbredelse, levevis, føde m.m., vil jeg let og elegant springe det punkt på dagsordenen over og nøjes med at skrive lidt om de sager, det er lidt sværere at finde kvalificeret litteratur om.

Hvor findes de så?

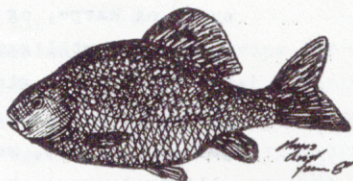
Overalt! D.v.s. karpene er ikke nogen indfødt fisk, men er i stil med regnbueørreden for år tilbage blevet importeret som dambrugsfisk til glæde for gourmetlandet over. Derfor er den en sjælden fisk og et produkt af nogle fisk, der er undsluppet datidens kødgryder ved at stikke af fra dammene. Hvor den findes, skal den søges de samme steder som suderen (ca.), og det vil sige i de små og mellemstore søer med rigeligt med vegetation såvel over som under vandoverfladen. I søerne holder de fortrinsvis til

på de mere lavvandede områder, d.v.s. omkring eventuelle åkander i de zoner, der kaldes rankegrødezonen og flydebladszonen gerne hvor der er dyndet bund, hvor suderen rigtig kan rode rundt efter de smådyr, der udgør hovedparten af dens føde, der består af alt lige fra plantedele til krebsdyr og fiskeyngel.

Både suderen og karpen er overvejende bundfisk, og som så bør de også fiskes dernede. Dog har karpen en tendens til at gro godt i kanaler, og

sådanne steder er den ikke så bundsøgende som de, der lever i søerne, men svømmer hvileløst frem og tilbage for at æde, hvad strømmen bringer med. Karussen trives bedst i lidt mindre søer end de to foregående arter. Den holder som helt lille til mellem siv og tagrør, og som (lidt) større roder den rundt lige udenfor. Den er altså mere end suderen en lavvandsfisk. Den adskiller sig også fra de to andre ved ikke at være så udpræget en bundfisk, idet den finder en stor mængde af sin føde i form af dafnier og lign. over bunden. De små karusser tager gerne større fødeemner

som f.eks. snegle og in-sekter, men der synes at herske det misforhold, at de største karusser spiser de mindste organismer, hvad den har til følge, at de små damkarusser er ganske lette

at fange, hvorimod de store søkarusser op imod kg-størrelsen er helt umulige at lokke til at hugge. Til en hvis grad kan det samme siges om suderen, små fisk lette - store svære, uden at det dog skyldes den kostændring, vi finder hos karussen.

Og hvornår skal man så fiske?

I modsætning til de arter, der som regel prioriteres højest, d.v.s. laks, ørred og stalling, er karpefiskene ofte meget varmeelskende, og hverken suderen, karpen eller karussen er nogen undtagelser. De medefisk, som kan fanges tidligst på året er brasen, skalle og rudskalle. Brasenen svømmer om vinteren rundt i enorme stimer på dybt vand og kan sådan set fanges hele året, men fiskeriet begynder først at blive lønsomt omkring april måned lidt før legetiden i maj-juni. Mange geddefiskere vil vide, at brasenen kan findes på lavt vand om foråret, hvor man ofte kan komme til at fejlkrøge dem under spindefiskeriet. Skaller og rudskaller vil gerne have det en anelse varmere, og længst tid må man vente med karpen m.m.

De tager praktisk taget ingen føde til sig om vinteren, men fordriver tiden med at ligge i en slags dvale. De går i hi. Derfor tager det også et pænt stykke tid at få dem vækket. Først omkring legetiden i juni kan man forvente andet og mere end tilfældige fangster af sudere, og det gamle ord om når hylden blomstrer, så kan suderen fanges, er ikke helt af vejen. Karpen er om muligt endnu mere krævende, idet den har sin ideale temperatur liggende omkring de 20 grader, hvad der desværre også gør, at den sjældent danner levedygtige bestande herhjemme. Godt nok er det ikke så svært at få dem til at gå i leg, med på ~~vore~~ breddegrader har æggene ofte vanskeligt ved at ^{ende} som yngel - netop på grund af temperaturen, og det bevirker beklageligvis, at de alt for få danske bestande må suppleres med vedvarende udsætninger. Karussen følger i det store hele suderen, men da den som nævnt ynder lavvandede områder, og da disse naturligvis opvarmes først, er det ofte muligt at fange den lidt før - i hvert fald de små, men sådan er det med alle arterne, først de mindre, siden de større. Sæsonen strækker sig så langt, sommervejret varer. Allerede mod slutningen af august synes jeg, at det er muligt at mærke en nedgang i suderfiskeriet, og september er da også noget nær dets eneste tidspunkt for andet end tilfældige bifangster. Brasen og skalle er noget mere udholdende, og de kan faktisk fanges hele året, men bedst om sommeren. Generelt kan man klassificere medefiskeriet som sommerfiskeri, og da såvel spinde-, flue- og havfiskeriet har en dødperiode i de allervarmeste måneder, har man som ikke-medefisker altså ingen undskyldninger for ikke at gøre et forsøg.

Hvornår på døgnet er der så bedst?

Suder og karpe er overvejende natdyr, og som så bør de naturligvis også fiskes efter i døgnets mørkere halvdel. Vil man ikke ligefrem overnatte ved fiskevandet må man altså tage ud enten tidligt om morgenen eller om aftenen. Hvornår der så er bedst er ofte et spørgsmål om den enkelte sø, idet nogen søer giver bedst om morgenen, og andre tilsvarende om aftenen, så hvis man ikke ligefrem har så meget tid, at man både kan tage ud morgen og aften, kan det betale sig at ofre et par dage for at undersøge sagerne. Selvom suderen er et natdyr, er det ingenlunde umuligt at fange den om eftermiddagen, men erfaringerne viser at det som regel er mindre fisk, det drejer sig om, og der er da også færre af dem, så morgen-/aftenfiskeriet er at foretrække. Karussen er ikke så sart. Den kan ligesom skalle og brasen med stor succes fanges det meste af døgnet, dog synes lune aftener at have en særlig fremmende effekt på appetitten. Brasenfiskeriet er morsomt nok mest effektivt midt på dagen, og så snart det begynder at blive lidt mørkt stopper aktiviteten ofte helt. Om vejret kan det siges, at næsten alt medefiskeri giver bedst, hvis det er lidt lunt i det. Er luften alt for meget koldere end vandet, således at der dannes mosekonebryg, er suderfiskeriet i lighed med laksefiskeriet ofte håbløst.

Solen bør heller ikke skinne fra en skyfri himmel, da det trods alt er en ret sky fisk. Stærk blæst gør ofte fiskene mindre sky, men det giver umådelig store problemer at få sit flåd med tilhørende line til at opføre sig anstændigt, blot vindstyrken kommer op på 5-6 sekundmeter, så idealvejret må være let overskuet med ingen eller kun svag vind. Noget nær det bedste, man som karussefisker kan blive udsat for er en lun aften efter en meget varm eftermiddag, så er fiskene ikke mere så sky, og vandet har fået en lille men nyttig temperaturstigning. Hvad så med regnvejret? Ens forældre gjorde engang et stort nummer ud af at bilde de vordende lystfiskere ind, at fiskeriet var særlig godt i regnvejr, og så traskede man i mangel af bedre kilder ned til nærmeste dam, og fangede man ikke noget, kunne man hvert fald være sikker på at redde sig en velvoksen forkølelse. Medefiskeriet er aldeles ikke bedre i regnvejr, tværtimod kan en lille regnbyge ofte virke totalt ødelæggende for fiskeriet, da det ofte medfører et lille temperaturfald, der så igen virker afskrækkende på fiskende.

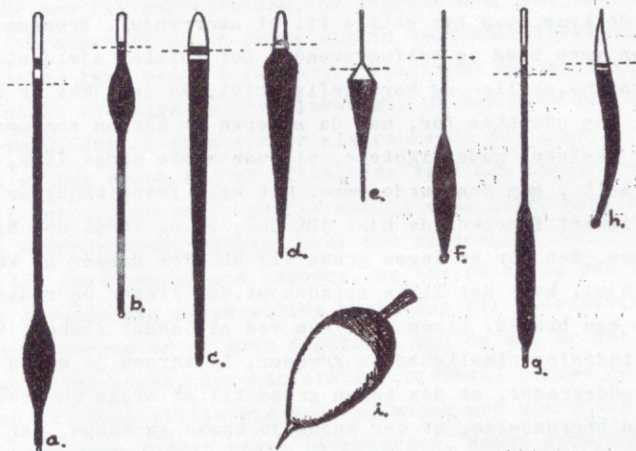
Når man så har udset sig et tiltalende vand med store fisk og har sikret sig det rette lune vejr, skulle man jo også helst have noget grej at fange sine rekorder med. Og hvad skal der så bruges?

Man skyder ikke spurve med kanoner, og som så burde det være under bestraf at anvende sin store solide kyststang til medefiskeri. Men da både suderen og karpfen er så gode fightere, som de er, er det alligevel tilrådeligt at vælge noget, der kan stå for presset. Dermed er det altså ikke sagt, at man skal stille sig ned ved mosen med sin store havstang, Pennhullet og 0,60'eren for at vente på rekorden. Mange medefisk og først og fremmest fighterne er sky fisk, og bør som så fiskes på ultralet grej. Samtidig render man ind i det krav, at man har at gøre med nogle ofte stridige fisk, der sagtens kan knække en 0,30'er eller tykkere. Suderstangen bør, synes jeg, være ca. 9 fod lang og have en blød helaktion. De 9 fod fordi man med en stang af den længde bedre kan styre flåd, line og evt. fisk uden om de siv og den grøde, den så forfærdelig gerne vil rode sig ind i, end man kan gøredet med en lille 6 fods spindestang. Aktionen fordi helaktionen er væsentlig bedre at fighte en stor fisk på end ABUS topaktion. Samtidig skal man tage højde, for at det flåd og de splithagl, der udgør kastevægten, ofte ikke vejer mere end 3-4 gram, derfor en blød stang. De såkaldte "rigtige medestænger" på op til 5-6 meters længde er ganske uanvendelige til suder- og karpfiskeriet. Derimod er de særdeles gode til det fiskeri, hvor den krogede fisk kan løftes fri af vandet med stangens og linens hjælp, det er som regel skallefiskeriet, det drejer sig om, og en gang imellem konkurrencer, hvor det hele bare skal gå hurtigt. De lange medestænger er begyndt at oversvømme det danske marked, med den bløde 9 fods suderstang må man skaffe af andre veje. Jeg har løst mit pro-

blev på en for Neptun meget aktuel måde. Jeg har af en $9\frac{1}{2}$ fods Fibatube flueklinge aftm 9-10 konstrueret et lille mirakel af en suderstang. Da den er lavet af en flusklinge (i mangel af andet og bedre) har den fra fødslen fået en dejlig blød helaktion, og monterer man så herligheden med et langt korkhåndtag, hjulholderringe og 10 små højbenede Fuji brørringe får man noget nær den perfekte suderstang. Anskaffelsen af en lang konkurrencestang voldte mig slet ingen kvaler, idet jeg som nr. 5 i NS 488 årligt tilbagevendende medestævne i 1979 blev idømt en stk. 13 fod lang Daiwa matchstang, som siden har været med til at vinde et Sjællandsmesterskab. Hvad hjulet angår kan et næsten hvilket som helst lille velfungerende fastspolehjul anvendes, og de krav, man bør stille til et sådant, adskiller sig ikke meget fra de krav, man bør stille til et aborrehjul. Bremsen skal for alt i verden være blød og velfungerende. Det spiller sjældent den store rolle ved brasen-, skalle- og karussefiskeriet, da det ikke er de allervildeste udløb, man udsættes for, men da suderen og karpene som nævnt mange gange før er ekstremt gode fightere, vil man miste mange fisk, hvis ens bremse ikke er helt, som den burde være. Mit eget favorithjul er det specielt til medefiskeri fabrikerede hjul ABU 506, bl.a. fordi det har en særdeles blød bremse, men der er ingen grund til at ofre masser af kroner og ører på et nyt hjul, hvis det lille spindehjul, der ligger og roder derhjemme, sagtens kan bruges. Linen skal som ved alt andet fiskeri være så tynd som mulig indenfor rimelighedens grænser. Da karpene jo er en sjælden fisk på vore breddegrader, er der ingen grund til at bruge en unødvendig tyk line med den begrundelse, at der kunne jo komme en karpe, der ville slå alle kendte og ukendte rekorder med flere hestelængder. Og bortset fra karpene er suderen det voldsomste, man som medefisker kan regne med at få til at sidde i den anden ende af linen. Er det område, man fisker i uden de store mængder rødde, siv, svaner m.m., som suderen kan forsøge at filtrere sig ind i, er en 0,20'er meget passende, 0,25 til de mere overgroede søer og har man lyst kan man gå med til 0,15 forudsat, at resten af grejet er som det skal, og at det er et forholdsvis åbent område, man fisker i, ^{kan man også} 0,15 er også min egen favorittykkelse, og med den er det da lykkedes mig ^{det.} at fange sudere på op til 1,9 kg. i overgroet farvand. Har det drejet sig om 2 kg's sudere, har jeg ikke turdet bruge mindre end 0,20.

Flåddene er en større videnskab, og da det er umuligt at erklære et bestemt flådd for superflåddet, der er alle andre overlegen i enhver situation, vil jeg til en begyndelse meddele, at de tykke røde geddepropper i hvert fald altid er alle de slanke penneflådd - model underordnet - underlegne, og som så må den første flådvælgerregel være: ud med propperne! De lange balsflådd er adskillige gange mere følsomme end de famøse propper, og det er

aldeles ikke nødvendigt, at man anskaffer 200 forskellige typer, modeller, farver etc., for at dyrke medefiskeriet med stor effektivitet. Gør man sig den ulejlighed at tilvejebringe 10-15-20 stykker i forskellige længder fra 5-30 cm og med bæreevne fra 0,2-5 gr, er man som regel godt rustet og behøver egentlig ikke at spekulere på yderligere anskaffelser i den retning. Folk har det med at se måbende ud, når de studerer min egen flådeske, tænk, er det nødvendigt med over 200 flåd for at fange en dum skalle? Næh, ligesom enhver spinde- og fluefisker har medefiskeren også sine favoritter, og som så bruger jeg kun ca. 20 flåd til 99% af fiskeriet, den sidste procent fyldes op af den resterende beholdning! På den vedlagte tegning har jeg efter bedste evne forsøgt at skitsere de mest almindelige typer:

- a) Antenneflåd. Bedst egnet til stillestående eller meget langsomt flydende vand. Har det minus, at det er let påvirkeligt af vind og strøm og er derfor mest anvendeligt under rolige betingelser. De stiplede linier på tegningen markerer vandstanden, og for antenneflåddet gælder det, at hovedparten af den lange antenne bør være under vandet, men fisker man under ret vindstille betingelser, kan man godt lade lidt mere stritte op.
- b) Avon- flåd. Opkaldt efter en flod i England og beregnet til fiskeri i middelstore åer med mere end en halv meters dybde. Et særdeles stabilt flåd, der dårligt nok påvirkes af selv en ret strid strøm/vind, men det er så gået lidt ud over følsomheden, som ikke er så stor som ved antenneflåddet, ikk så meget ved de nedadgående hug, men ved dem, hvor fisken løfter agnen.
- c) Stick. Flåd til det lette åfiskeri med hurtig strøm og lavt vand, og som så er bæreevnen også ringe, hvad der er bedst, når ens agn skal myldre nærturligt ned med strømmen.
- d) Balsaflood. Nærmest en mellemting mellem avonén og stickén. Et stabilt og resistent flåd, der ligesom avonén har det minus, at det ikke er det allerfølsomste flåd, men så meget mere stabilt overfor naturens luner.

e) Pole-flåd. Opkaldt efter de lange topbundne matchstænger, de såkaldte poles. Konkurrenceflåd der næsten er for følsomt til vore danske vande. Kan kun tage en meget lille belastning og bør derfor anvendes sammen med de omtalte pole-stænger, da det jo er ret svært at kaste effektivt med eet gram i enden af linen.

f) Dart. Lige så følsomt som pole-flåddet men mere anvendeligt til kast, da det er monteret med en indvendig blybelastning, der gør, at det vejer en del mere end et andet flåd med en tilsvarende bæreevne. Qva belastningen et meget stabilt flåd, men det er ikke sagen til fiskeri på mere end 1 m. vand, da der kan opstå problemer med at nå bunden.

g) Kanalantenneflåd. En mindre og slankere udgave af antenneflåddet. Følsomt og velegnet til kortdistancefiskeri i stille eller næsten stille vande. Mere stabilt og samtidig lige så følsomt som antenneflåddet, men er p.g.a. størrelsen ikke let at kaste langt med.

h) Pindsvineflåd. Er i modsætning til de fleste andre flåde, der er lavet af træ eller kunststof, lavet af en hulepindsvinspig. Duer bedst til det allerletteste vandløbsfiskeri, men kan i de lidt større modeller sidestilles med stickén.

Udover de her nævnte typer findes der flere hundrede forskellige varianter. De meget populære zoomers (det har ikke noget med ABU at gøre) er antenneflåde, som er blevet forsynet med en indvendig belastning - ligesom darten bare noget større. Det gør flåddet mere letkastet, men da der så er mindre vægt nedad linen synker agnen langsommere. Waggler er en type flåd, der alle har det til fælles, at de mere eller mindre er lavet af penneposen fra en fjer. Det gør dem meget lette og i stand til at tage en stor belastning. De kan være udformet som antenneflåd, som sticks eller på en helt syvende måde. Mulighederne er uendelige, og er der en model, man ikke kan få, kan man jo begynde selv at bygge sine flåde.

i) Den famøse geddeprop. Ikke brugbar til andet end levende-agn fiskeri efter gedder m.m. Forbudt til medefiskeri!

Krogens betydning for resultaterne undervurderes næsten altid. Groft sagt bruger næsten alle for store og sløve kroge. Hverken suder, skalle eller nogen anden medefisk har et gab som gedden, og bruger man de store skrubbekroge til medefiskeri, ja så får man aldrig kroget een eneste fisk, og er kroger oven i købet sløv, kan man godt pakke sammen igen. Krogens størrelse er uafhængig af fiskens, og den er udelukkende afhængig af den agn, man bruger. Husk på, at det ofte er sky fisk, mederen har med at gøre, og stikker man en krogstørrelse 1/0 i en lille orm på 5 cm. kan man være sikker på, at den suder, som måske ville have taget agnen, flygter langt bort. Til en mellemstor orm eller et par mindre er en krogstr. 6-8 pas-

sende, til en lille klump meldej eller en lille stump brød er en lønsgod og til maddiker er 12-16 udmærket afhængig af, hvor mange man putter på, og ifølge så fremdeles. Den krog man har tænkt sig at tage i anvendelse skal naturligvis ligvis være både stærk og spids. Stærk fordi både suderen og karpen kan bære finde på at rette krogen ud, og stids - sylespids da det letter både på monteringen af agnen og krogningen af fisken. En udmærket måde at checke om krogen er spids nok, er at trække den let henover bagsiden af en negl, og efterlader den er tynd ridse, er den god nok. Som regel bruger jeg selv Muls stads vådfluekroge, da de er konstrueret til et stort træk fra ørreder og laks, og samtidig er de ganske spidse. Skulle de ikke være så spidse som og forskriften siger, kan de jo slibes med en dertil indrettet slibesten. Om der så er øje eller spade (de såkaldt "rigtige" medekroge) i enden af krogen, må være et spørgsmål om personlig smag, jeg har da ihvertfald aldrig mærket nogen forskel, bortset fra at spadekroge kræver lidt mere håndlag, når de skal bindes til linen, men det problem løser mange ved at have en samling færdigriggede forfang i tasken. Som blybelastning anvender jeg praktisk taget alle veldisciplinerede medere de små runde splithagl, der har så mange fordele fremfor det gammeldags rullebly, at man slet ikke behøver at tænke på at bruge andet.

Hvad skal der så fiskes med?

Der skal naturligvis fiskes med noget, som man formoder, at fisken vil synes om, hvadenten det drejer sig om de naturligt forekommende fødeemner som insekter og regnorm eller de sager, man kan finde i Lillemors spisekammer. Hvad man foretrækker bliver ofte et spørgsmål om de personlige favoritter, og jeg kan da bringe et lille gennemprøvet udvalg: maddiker, regnorm, majs-, hvede- og hampefrø/korn, larver, insekter af alle tænkelige og utænkelige arter, rugbrød og franskbød, rått og kogt kød, meldej, små fiskestykker, osteterninger, kattemad, pølseskiver, kartoffelstykker, små frugtbidder etc. etc. etc. etc. Mulighederne er ubegrænsede, men man finder hurtigt nogle personlige favoritter, og mine egne er orm, maddiker, majs og en sjælden gang meldej iblandet nogle vellugtende stoffer.

Så skulle udstyret være i orden, og hvis man så sætter sig ned ved den lokale mose, vil man da nok fange fisk, men hvorfor ikke gøre et forsøg på at effektivisere fiskeriet? Det kan ske ved fodering, der i al sin enkelhed går ud på at skabe en så tilpas stor koncentration af føde ved fiskepladsen, så det virker tiltrækkende på fiskene. Foderet består ofte af to

GRINE - BIDDET

— Og husk nu endelig at spørge Kaj om,
hva' han har lavet i dag...

730

— Hiv den op, Willy, den lille orm på kro-
gen drukner jol

GODT NYTÅR

